

ство. Църкова-та съ майченъ гласъ завѣщава да се исповѣдватъ предъ дѣховный Отецъ, и да се причаставатъ съ Тѣло-то и кръвъ-тъ Христовъ, ревнѣющии-тъ за благоговѣйный животъ, четириждъ презъ години-тъ, или и въ всакъ мѣсѣцъ, а за всички-тъ непремѣнно веднаждъ въ години-тъ. Виж. Правосл. Испов. ч. 1, въпр. 90.

В. Какво участіе въ Божественнѣ-тъ Литѣргіи могатъ да иматъ Онѣи, кои-то токмо слѣшатъ ѿ, а не пристѣпватъ камъ Свато-то Причастеніе?

Ѡ. Тѣи могатъ, и треба да участвѣватъ въ Литѣргіи-тъ съ молитвѣ, вѣрѣ, и найпаче съ непрестанно възпомяніе Господа нашего Исуса Христа, кой-то именно заповѣдалъ *сѣ творити въ Негово възпомяніе*. Лѣки **XXII, 19**.

В. Какво възпомяніе приличествѣва на това время Литѣргіи, кога-то быка шествѣе съ Евангеліе-то?

Ѡ. Възпомяніе-то Исуса Христа, кой-то се явилъ да проповѣдка Евангеліе-то. За това и кога-то се чете Евангеліе-то треба да имаме такова вниманіе и благоговѣніе, като бы мы видѣли и слѣшали самага Исуса Христа.

В. Шо треба да се възпомява въ това время на Литѣргіа-та, кога-то быка шествѣе съ приготвенны-тъ Дарове въ Олтарь-тъ?

Ѡ. Треба да се възпомява шествѣе-то Исуса Христа на воино-то страданіе, ако жертва на закланіе, междѣ това кога-то по вече дванаесать легіони Ангели готови были да Го пазатъ, ако Царя своего.

Царь царствующихъ и Господь господствующихъ приходитъ заклатися. Пѣсн. на Литѣрг. въ великѣ-тъ Сѣбе-тъ.